

הדור הירוק

BDO

זין האמט

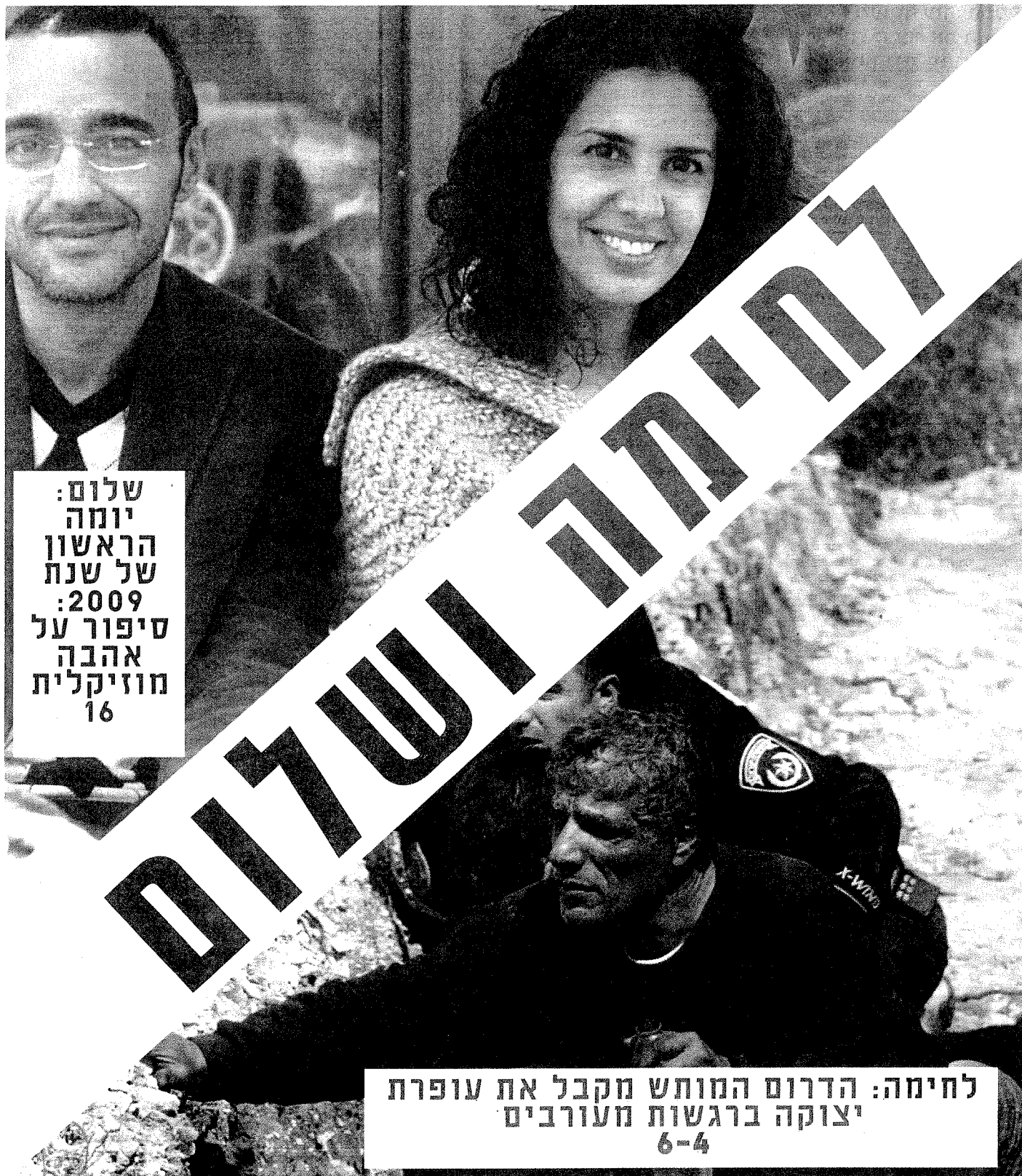
רואי חשבון

רואי החשבון BDO זין האמט

לפרטים נוספים, בטלפון: 03-6368787, במייל: dorons@bdo.co.il

ראה פרטים בעמוד 13

שבועון התנועה הקיבוצית • מס' 1156 • 1 בינואר 2009 • ה' בטבת תשס"ט

שלום:
יומה
הראשון
של שנת
2009:
סיפור על
אהבה
מוזיקלית
16

לחימה: הדרום המוחש מקבל את עופרת
יצוקה ברגשות מעורבים
6-4

נפלו ברשת

מכל 3,000 האנשים שהכירה עינת (דליה) ברשת האינטרנט היא קלטה דווקא את חכים, מוזיקאי צרפתי מוסלמי מפרז. אחרי ארבעה חודשים של התכתבות ברשת, החליט חכים לבוא לישראל. יצא מזה תקליט משותף עם מסר של אהבה ועם הידיעה שהכול אפשרי

עילום: מעיין נטעלי סמולר

עינת וחכים בתל אביב. מסרים

כשאנו משחזרות כיצד הכול התחיל, מסתמן קו שקוף המהמר בין הנקודות בקר יירה המוזיקלית שלה, שנשור במקריות ומר ביל אותנו עד לבוקר הסגור והמאוד איךופי שאני יושבת איתה ועם חכים ומי דברת איתם על התקליט החדש שלהם, חל קו עברי, חלקו אנגלי, ורובו ככולו נועד להעביר מסר של אהבה חוצת גבולות ותי רביות. את עינת תמיד גילו, ותמיד היה זה במקרה. רקמת המקרה נשורת דרך סיפור היכרותה עם חכים, אך מתחילה הרבה לפי ני כן בקיבוץ רליה, בהיותה ילדה בת שש, חצי תימנייה, חצי בולגרייה, כעלת קול פעי מונים. עינת: "רביקה'לה פארו, שהייתה אחראית על המוזיקה בקיבוץ, גילתה אותי

חכים, בחור מוזושב, הפתיע גם את עצמו כשהחליט להיענות להזמנתה של עינת, אף על פי שמעולם לפני כן לא החליפו ולו מי לה אחת ביניהם. כריעבר, ניתן לומר שהוא הרגיש את אותה ידיעה פנימית מרוממת וני דירה, שחשים כשכוח גדול מאיתנו מופעל עלינו. הגיע רגע שהוא ידע, כי עליו פשוט להגיע לישראל ולפגוש את עינת. דרך ארוכה עברה עינת מילדות שמשית ביערות החורש, הצמודים לקיבוץ רליה, עד ליערות העד העבותים בשווייץ, שבהם נהי גה לטייל עם חכים, בבקרים של שלושת השבועות האינטנסיביים, שבמהלכם יצרו את תקליטם המשותף, Sweeterland (ועל בסיס Switzerland).

החדשים כמוערון "רבי" בתל אביב. לפני שנמשך, אולי כדאי להסביר לשלושת האנשים שים מבין הקוראים, שלא יורעים עדיין מהו המייספיים, כמו שהיתה כותבת שורות אלה. המייספיים הוא מקום שנותן לכל אחד להי קים מעין אתר של עצמו, ובו פרטים ביר גרפיים ועד כחמישה קבצים מוזיקליים שיצר בעצמו. ארבעה חודשים של קשר אי נטרנטי פודה היו להם באתר הזה, שכלל התכתבויות והחלפת ביטים שגשגלו (חכים) והולחנו (עינת) ביניהם דרך המרחב הווירי טואלי האינטופי. ורק אז התרחשה שיתת הטלפון הראשונה בין השניים, שבה הודיע חכים לעינת כי קנה כרטיס לישראל, בעק בת הזמנתה כי יבוא לפגוש אותה בארץ.

מעיין נטעלי סמולר

לכרטיס ה-My Space של עינת בצלאל, 30 זמרת ישראלית בת קיבוץ רליה, הגיע חכים בוקרית, 39, מוזיקאי צרפתי מוסלמי, במקרה, אולם משהו בקול שלה גרם לו להיעצר ולא להמשיך הלאה בשיטוט האינטרנטי. "היה בסאונד שלה קסם שמשך אותי מאוד", הוא יאמר לי, לה ולעצמו שנה וחצי ואינספור ביטים מאוחר יותר בבית קפה צרפתי במרכז תל אביב, חודש לאחר שסיימו להקליט בשווייץ את אלבומם המשותף, ושבוץ לפני הופעתם הראשונה עם החומרים

לה בעצם סיפורים קטנים שמדברים לכולם מרגישים את הפשטות ואת האמת בתוך העשייה. זה נקי, אך לא מלוטש ומאוד התמצית שלי ושל חכים

כשהייתי בכיתה א' וביקשה שאשרי מול אלף איש בערב פסח קיבוצי. בעצם, היה זה הסדר לו הראשון שלי והתחלה של קריירה מוזיקלית קיבוצית, שכללה שירה ככל ערבי התרבות וההצגות. הקיבוץ שלי מאוד מיוחד במוזיקליות שלו ובמוזיקאים שיש בו, והמור זיקה תמידי הייתה שם מאוד מפותחת. יצאו משם הרבה מוזיקאים מקצועיים, וההשכלה המוזיקלית שקיבלתי בקיבוץ הייתה מדהימה. עד היום הכתיבה שלי מאוד מושפעת ממוזיקה שגדלתי עליה בקיבוץ, כמו מור זיקה רוסי ושרי מולדת.

יודעת לסלסל

כחמשך טבעי לכישרון ולעניין שמצאה במוזיקה, התקבלה עינת ללהקת מפקדת חיל השרון. "בצבא גיליתי שאני יודעת לסלסל, צורת שירה אתנית תימנית, שיש לי באופן טבעי, ולא הבאתי לידי ביטוי בקיבוץ, לאט לאט התחלתי לגעת גם בזה. אחר כך למדתי שנה אחת ב"דרימון", ואין שתימתי שם גילה אותי מפקד מוכד, ואיתו הקלטתי חומרים בעברית. עברתי לתל אביב ועברתי איתו תקופה ארוכה, אך בנסף נגנו החומרים עקב חיכוכים ואי הבנות". את התקופה הזו היא מסכמת כהתקשרות לא פורויה, וכמו שגרה מה לה להחליט שמעכשיו את המוזיקה שלה היא עושה לבד ובודד שלה. עינת: "מלצרת" וברמנת, ותוך כדי השתתפות בפרויקטים מוזיקליים שונים. הייתי חלק מהרכב צ'ילאאוט, שרתי עם להקת פאנק של 12 גברים והוצאתי שני תקליטים עם להקת "סקי ג'ז". התחלתי לעבוד על החומרים שלי ולבנות, בעיקר באנגלית, כי השפה יותר זורמת לי. היום אני שרה בתוכנית טלוויזיה "תשרי את זה", עם אסי עזר בערוץ 2, ובהרכב "סטי גסישו" שמונה 12 כלי קשת, רי ג'יי, כלי הקשה וגיטרה חשמלית. מלבד זה אני ומרת בהרכבי ג'ז שונים, ובשלוש שנים האחרונות עוסקת רק במוזיקה ומתפרנסת מכך.

"אנשים מאוד מהחיבור שלי יודויה, אבל הם מכירים אותי וזה לא מפתיע אותם. אימא שלי אמרה לי ללכת לזה. לנסוע לישראל ולהקליט את האלבום שלי, בכל מה שעשתה, היא המקור הראשון להשראה שלי"

ארץ מתוקה יותר

חכים, צרפת ממוצא מוסלמי, נולד בפרד' פינייאן שברוסם צרפת למשפחה מוסלמית מאלג'יר, שהיגרה לצרפת כשנתו ה-60. "מי נערינו עברו עלינו כפרברים של פריז. גנלי" תי במשפחה מוזיקלית. אמי ניגנה בהרכב נשים מוזיקלי בדרבוקות וככלי הקשה, וסי בניעוריי ניגנת כפריו עם מוזיקאים ממקור מות שונים, ומאוחר יותר למדתי ג'ז ב-montreux - בנישוויץ.

חכים, צנוע ונעים הליכות ער מאוד, מסי פר כי הוא אוהב מאוד דברים מוזיקליים, ירי שב מולנו מחוץ ותוך כדי טעימת פרי תפוחים מצליח להשרות אווירה אופטימית וישקטה, שנרד למצוא במחוזותינו. הוא נגן בס מחונן ומלחין, מתגורר בשנים האחרונות

בשווייץ ועובד עם מיטב המוזיקאים מסצינת הסול וההופ הופ האירופית. בכלל, יש משהו בחיבור ביניהם שזורה החוצה אל כל מי שבא אתם במגע ומוכר לך שיש במי קום כלשהו ששכחנו ארץ מתוקה יותר, בה כלונו בני אדם.

מה מושך אותך במוזיקה של עינת? חכים: "הסגנון שלה הייתה קצת איריזנטלית. הסגנון לא היה רז לי, כי שמעתי או תו בילדותי. שאלתי את עצמי, איך קול קטן, למת הוא לא יותר במוזיקה הסול במי קום במוזיקה האתנית. קראתי את הביוגרפיה שלה, וגיליתי שהיא מושפעת ממיטב חומרי רים השחורים, כמו סטיבי וונדר, ושצדקתי באינטואיציה שלי לגביה. בהתחלה לא חשבי תו שאעבוד איתה. התכתבנו קצת והרגשתי שהיא מאוד קרובה למוזיקה שלי. התחלנו לעשות מוזיקה יחד, ודרך האינטרנט. הייתי שולח לה ביטויים והיא כתבה להם מילים ולחנים". עינת: "ששמעתי את המוזיקה של חכים פשוט נפלתי. הקצב והתחושה שלו מאוד מיוחדים, ומיד התחברתי אליו. היינו מתכתבים כמו בפייסבוק, ורק כדי לכתוב את האופן My Space יש לי איזה 3,000 חברים, ומאוד נרדד שאתה נגעל עם על מיש זה אחד מסרטים. אני זוכרת שאמרתי לבת דודה שלי, שעם הבטיסטה הוא אני רוצה לעיבוד. שלחתי לי מוזיקה, אבל זה היה קצת קשה ממרחה, או הומנתי אותו לבוא לארץ. שאלתי אותו אם הוא פועם בישראל, וכי שענה שלא, כתבתי "טוב, אתה מוזמן", ואז הוא התקשר ואמר שיש לו כרטיס טיסה. כשהתקשר, בדיוק חגגתי יומולדת בקיבוץ, ואז גם גילינו שגולדנו באותו האירוע".

משהו קרה שם

בדצמבר לפני שנה הגיע חכים בפעם הראשונה לישראל. לא הייתה לו בעיה להיכנס לנגל הערופה בעזרת הדיכונן הצ'רפתי שלו. עינת ליוותה או את אלון אולארצ'יק בהופעה, ובעצם, הפעם הראשון נה שראת אותה הייתה על הבמה. חכים הגיע לביקור של שבועיים, ובו הופיעו יחד וטיילו בירושלים, כמצדה, בים המלח וגם בקיבוץ של עינת.

מה חשבת על החיים בקיבוץ? חכים: "הקיבוץ התגלה לי כמקום שקט וירוק. האנשים שם מאוד פתוחים עם נשימות יפהפיות. ישנו שם לילה אחד. התעוררתי בבוקר כשכולם עוד ישנו. הייתי במרפסת וקניתי השמש נפל על הפנים שלי. ראיתי אישה הולכת, לוקחת את חומן, מאוד לאט, מאוד לאט. היא התקרבה לתוך הבית, ואז הבנתי שזה הבית שלה. זו הייתה אימא של עינת".

איך המשיך שיתוף הפעולה המוזיקלי

עינת יוצאת מהבועה

צילום: פביאן וולמרט

חכים באולפן. על העיבוד וההפקה

חכים: "אנשים מאוד מתרגשים מהחיבור שלי עם זמרת יהודייה, אבל הם מכירים או תי וזה לא מפתיע אותם. אימא שלי אמרה לי ללכת על זה. לנסוע לישראל ולהקליט את האלבום. בכלל, אימא שלי, בכל מה שעשתה, היא המקור הראשון להשראה שלי".

איך אתה מתייחס להבדלי התרבותי

ות ביניכם? חכים: "כפריו יש לי הרבה חברים מוזיקאים ממצרות ומדתות שונות, שאני מנגן איתם. כשהייתי נער והייתי מנגן איתם, לא שאלתי אותם מאיפה הם באים. רק שמעתי מה הם מנגנים, וזה עדיין כך היום. השיפוט היחיד שלי לגבי בני אדם זה אם יש להם טאנדר טוב או לא".

איך גישרתם על הפער התרבותי?

עינת: "דברתי עם חכים על המטלות המוסלמיות, ואמרתי לו שאני מרגישה שיש בה משהו הרבה יותר מחוספס. עם חכים אני מרגישה שלא רק שאין הבדל מנטאלי בינינו, אלא שהחיבור האנושי הוא אחד המיוחדים שיש לי בחיי. אני מקווה שהסיפור הזה יעורר השראה, בייחוד היום כשיש חוסר סבלנות על רקע לאומי דתי בעולם כולו. מתוך הסיפור שלנו אני רוצה להראות שהחיבורים אפשריים, כי בסופו של דבר, כולינו בני אדם ולכולנו אותם רצונות. אויל הסיפור הקטן שלנו יכול להראות שזה אפשרי רי לאהוב ולהשתתף את התפישות שמקבעות אותנו. היציאה הזו מהבועה המוזיקלית הקטנה שיש כאן, והעבודה שנעשית לשם לעשות מוזיקה, גרמו לי להבין שהכול אפשרי, שהעולם הוא כבר גלובלי קטן, ושאינו סום רדב שמגביל אותנו חוץ מהתפישות בראש של האנשים. גם בתקליט יש מסרים, שמדברים בדיוק על הנושאים האלה, וזו אחת הסיבות שרוב התקליט הוא באנגלית, כדי שיוגו לכי מה שיותר אוניברסלי. שנינו רוצים לגעת בכי מה שיותר, ושואפים לכך שהאנגריה המשותפת שלנו תגיע לעולם".

"ידינו כל הילדים יוצאים עושים אמביויות שמש נעצרים משתחים אל מול גמל שלמה מלקטים פטריות ביערות החרוש ולקינוח אכילים כמה בלניות"

מתוך Fields of Freedom, אלבום בינלאומי משותף של עינת בצלאל ושל חכים בוקדיט